

Full diocesà

16 de juny del 2019

p5 — Càritas Diocesana presenta la memòria de les seves activitats anuals

p7 — La vigília de Corpus, gran adoració eucarística a la Sagrada Família

Posa en marxa el teu
compromís
per millorar
el món

23 de juny,
Corpus Christi
Dia de la Caritat

«He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures»

Santíssima Trinitat / Cicle C

Lectura del llibre dels Proverbis

Això diu la Saviesa de Déu: «De molt abans de començar les seves obres el Senyor m'infantà com a primícia de tot el que ha fet. He estat configurada des de sempre, des del començament, abans que la terra existís. No hi havia encara els oceans, no existien les fonts d'on brollen les aigües, i jo havia nascut. He nascut abans que les muntanyes, abans que fossin plantades les altures; encara no havia fet la terra ni els llacs, ni la massa terrosa dels continents; quan ell instal·lava la volta del cel, jo hi era; quan traçava el cercle de l'horitzó sobre els oceans, quan fixava allà dalt el cobricel dels núvols, quan contenia les fonts de l'oceà, quan posava límits al mar que no desobeeix les seves ordres, quan construïa els fonaments de la terra, jo era al seu costat com un deixeble preferit, feia les seves delícies cada dia, jugava contínuament a la seva presència, jugava per tota la terra, i compartia amb els homes les meves delícies.»

(8,22-31)

Salm responsorial

Senyor, sobirà nostre, que n'és de gloriós el vostre nom per tota la terra!

(Salm 8)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, ara que ja som justos, com a creients que som, estem en pau amb Déu, gràcies a Jesucrist, el nostre Senyor. És per ell que la fe ens ha donat entrada en aquesta gràcia que posseïm tan en ferm, i és per ell que tenim la satisfacció d'esperar la glòria de Déu. Encara més: fins enmig de les proves trobem motiu de satisfacció, perquè sabem que les proves ens fan constants en el sofriment, la constància obté l'aprovació de Déu, l'aprovació de Déu dóna esperança, i l'esperança no pot defraudar ningú, després que Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat en els nostres cors el seu amor.

(5,1-5)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Encara tinc moltes coses per dir-vos, però ara seria per a vosaltres una càrrega massa pesada. Quan vindrà el Defensor, l'Es-

perit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor. Ell em donarà glòria, perquè tot allò que anunciarà ho haurà rebut d'allò que és meu. Tot el que és del Pare és meu; per això dic que tot allò que us anunciarà, ho rep d'allò que és meu.»

(16,12-15)

«Quan vindrà el Defensor, l'Esperit de veritat, us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera, perquè ell no parlarà pel seu compte: dirà tot el que sentirà dir i us anunciarà l'esdevenidor»

La Trinitat: tornar a l'essencial

Jean Hakolimana, prev.

Una gran part de les nostres inquietuds i preguntes sobre la Trinitat sorprendria la primera generació cristiana. És que entre ells i nosaltres s'ha donat un desplaçament mental i cultural per mitjà del pensament grec predominant a Occident. Ens hem tornat massa intel·lectuals. Nosaltres ens fixem en diferències i semblances, en la unitat sense fusió, en les competències i compatibilitats, en la finor de la terminologia... preocupacions pròpies de la nostra mentalitat intel·lectual. La primera generació, en canvi, de mentalitat més planera, es fixaria en dues coses: què fa la Trinitat en les nostres vides i què ens ensenya. És a dir, es fixaria en l'aspecte funcional.

Confessar Déu com a Pare és saber-se acollits, tal com som. Viure amb confiança i sense por. L'experiència més terrible i insuportable per a un ésser humà és sentir-se rebutjat per tothom, no ser acceptat per ningú. Tenir Déu com a Pare ens assegura ser sempre fills, mai estranys. Creure en un Déu Fill és saber-nos acompanyats. No estem sols davant de Déu, perduts i desorientats, sense saber com situar-nos davant el seu misteri immens. Només ens cal seguir les seves petjades. L'Esperit Sant, comunió del Pare i del Fill, ens infon aquesta força creadora i renovadora, energia amorosa que ho transforma tot. De manera que no necessitem tant comprendre el misteri de la Trinitat com obrir-li les nostres vides. El misteri de Déu no és entenedor, sinó vivencial. Quan vivim una realitat, no ens fa falta la seva comprensió, perquè la mateixa vivència ateny un nivell de profunditat inabastable per a qualsevol procés intel·lectual.

La imatge

El Misteri de Déu: com explicar-lo?
La Trinitat: com representar-la?

A l'interior de la màndorla s'hi inclou la divinitat amb les Tres Persones distintes: el Pare lliura el Fill crucificat en favor de la comunitat humana; l'Esperit sosté l'obra del Pare i del Fill per omplir tota la terra de dons divins. Del dibuix principal brollen els dons i els fruits, la salvació per al món.

Retaula de la Trinitat (1489)

Agenda

Lit. hores: Setmana III

17 dilluns

— Sant Raineri

2Co 6,1-10/Salm 97/Mt 5,38-42

18 dimarts

— Sants Marc i Marcel·lià

2Co 8,1-9/Salm 145/Mt 5,43-48

19 dimecres

— Sant Romuald

— Santa Aurora

2Co 9,6-11/Salm 111/Mt 6,1-6.16-18

20 dijous

— Sant Silveri

— Santa Florentina

— Santa Elia

2Co 11,1-11/Salm 110/Mt 6,7-15

21 divendres

— Sant Lluís Gonzaga

— Santa Demetria

— Santa Colàgia de Barcelona

2Co 11,18.21b-30/Salm 33/
Mt 6,19-23

22 dissabte

— Sant Pauli de Nola

— Sant Joan Fisher

— Sant Tomàs More

2Co 12,1-10/Salm 33/Mt 6,24-34

23 El Cos i la Sang de Crist (Corpus Christi) / Cicle C

— Santa Alícia

Dia i col·lecta de la Caritat

Gn 14,18-20/Salm 109/1Co 11,23-26/Lc 9,11b-17

El cardenal Omella amb els mossens a Vic

Pere Oliva, prev.

El dilluns 3 de juny, en el marc de la jornada sacerdotal que té lloc a la nostra diòcesi el mes de juny, vam aplegar-nos al Seminari una vuitantena de preveres i diaques. Una conferència a càrrec del cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, sobre la missió, la tasca pastoral i la parròquia, va aportar-nos experiència i reflexió des d'una perspectiva personal i amena.

Seguidament la missa i el dinar de germanor al mateix Seminari, amb informacions diocesanes i salutacions del bisbe Romà i del cardenal Omella, van posar la cloenda a la trobada.

Es va anunciar el curset d'estiu, que, com cada any, tindrà lloc al Seminari de Vic, els dies 15, 16 i 17 de juliol. La temàtica anirà al voltant de la sinodalitat i es compta amb la presència del nou arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas.

Comença a preparar-se el recés d'Emaús

Diumenge passat, dia 9 de juny, es va celebrar al Casal de La Salle de Veciana la primera trobada de persones del bisbat de Vic que han participat en un recés d'Emaús. La convatória que es va fer a través d'aquestes mateixes pàgines va resultar ben reeixida.

La matinal, que va començar amb una missa i l'adoració al Santíssim, va acabar amb un animat aperitiu preparat entre tots els assistents.

Les ganes de treballar i col·laborar de tothom fan pensar que durant l'any

2020 el bisbat de Vic tindrà el seu propi recés d'Emaús.

Aquests recessos consisteixen en uns dies en què les conversions i l'amor de Déu són presents enmig de tots els participants, en què el perdó, la misericòrdia i la joia de ser fills de Déu se sent en el cor de cadascú.

Si diumenge passat no vas poder venir però ja has «caminat» en el recés d'Emaús, no dubtis a posar-te en contacte amb nosaltres en el correu electrònic registre@bisbatvic.com o bé al telèfon 93 883 26 55.

Augmenten en un 25% les persones ateses per Càritas diocesana

Diumenge vinent, diada de Corpus, col·lecta a favor de Càritas

Diumenge vinent es fa la postulació a favor de Càritas amb motiu del «Dia de la caritat», el Corpus Christi, i com a acte previ es va presentar la memòria de totes les activitats de Càritas diocesana en l'assemblea del dissabte 8 de juny. Oferim les principals dades d'aquesta memòria:

Principals dades de l'activitat de Càritas

Aquest any s'han atès 5.669 persones, 3.950 llars i 12.903 persones. S'han atès un 25% més de persones que l'any 2017.

Es constata que continua la cronificació de la situació de vulnerabilitat social de les persones per no tenir cobertes les necessitats bàsiques. L'accés a l'habitatge continua essent una necessitat bàsica difícil de cobrir i, per tant, hem intensificat el nostre suport per a garantir que sigui coberta.

Les persones han participat en un o més projectes de les 34 Càritas de la diòcesi. En total, 176 projectes inscrits en els diferents programes d'acció social.

Les dones continuen essent les que més assisteixen i participen en els projectes de Càritas.

Augmenten les persones procedents de les zones en conflicte i de països amb greus situacions socials i econòmiques, principalment del nord d'Àfrica i de l'Àfrica subsahariana. Les persones que viuen soles i les famílies monoparentals han augmentat respecte als anys anteriors.

Hi ha hagut molts més infants i joves que han participat en els nostres projectes i serveis.

Hi ha un 40% de persones en situació administrativa irregular, un 62% en situació d'atur i un 42% amb problemes d'habitatge.

Es constata un augment de persones en situació administrativa irregular que fan demanda de feina o formació. L'accés a un treball dins el mercat ordinari es veu altament limitat.

Els diferents programes de suport a les persones

La memòria va desgranant aquesta memòria amb els diferents programes. Acollida i acompanyament social (acollida, ajudes en espècie i econòmiques, grups socioeducatius i servei jurídic). Inclusió social (escolarització, activitats extraescolars, tallers educatius, competències lingüístiques, suport a les persones grans, suport psicosocial i llar d'acolliment per a víctimes de violència masclista). Programa sociolaboral i d'economia solidària (acolliment i orientació laboral, intermediació laboral i formació). El programa d'accés a l'habitatge, amb els pisos d'acolliment.

Rufí Cerdan, director de Càritas, afirma: «Totes les persones que acompanyem, aquelles que per responsabilitat hem d'inventariar, són les preferides de Déu, que entren també en els nostres cors i hi deixen un pòsit de fraternitat que dona sentit a les nostres pròpies vides.»

Una iniciativa parroquial per a combatre la soledat de la gent gran

Als Caputxins de Gijón

Més de tres-centes persones de la tercera edat han trobat en les seves parròquies un lloc per a combatre la solitud, gràcies a una iniciativa dels pares caputxins de Gijón i al lliurament desinteressat de més de seixanta voluntaris.

La iniciativa va néixer l'any 2009, a la parròquia de Sant Antoni de Pàdua d'aquella ciutat. En aquella època, el llavors vicari parroquial, germà Jesús Rodríguez Chillán, va voler engegar una iniciativa que contrarestés un fenomen sens dubte visible: la solitud de la gent gran.

En una Astúries envellida, amb l'índex de natalitat més baix de tot Espanya, són molts els ancians que viuen sols o que passen la major part del dia en solitud.

Així va néixer Punt de Suport. «La gent gran són la memòria dels pobles, transmeten la fe, la cultura, són un nucli al voltant del qual la família es reagrupa, però en aquesta societat postmoderna la vellesa és malvista, sembla alguna cosa que es vol evitar costi el que costi, i les persones grans, al capdavant, van quedant marginades», afirma Aldara Bosch, gerontòloga i responsable de Punt de Suport des dels seus començaments.

Uns començaments que es van plantejar sempre des d'un punt de vista professional i de les necessitats de la gent gran. Per això, aquesta activitat, totalment gratuïta, sol oferir-se un o més dies de la setmana —en funció de les possibilitats dels voluntaris—, i els assistents hi realitzen

taules de gerontogimnàtica, fitxes per a estimular la ment, partides de loteria sense diners, a més d'assistir a cicles de xerrades on es toquen temes d'interès...

Lluny de quedar-se aïllada entre les quatre parets de la parròquia, aquesta iniciativa de Punt de Suport es va obrir i oferir solidàriament a totes aquelles parròquies que hi estiguessin interessades. Ara, al cap de deu anys, Punt de Suport es troba operatiu en quinze parròquies.

El motiu fonamental i l'origen de tot això no deixa de ser «el que ens mou a tots els qui creiem en Jesús —recalca el rector actual de Sant Antoni de Pàdua, Benjamín Serrano—, que és irradiar l'amor a tots els qui ens envolten i especialment als més necessitats, i entre ells, avui, hi ha els nostres ancians que per múltiples circumstàncies poden trobar-se en situacions complicades, no solament a nivell econòmic sinó afectiu. Per això, poder ajudar-los a passar el temps d'una manera més agradable és una forma de compartir la nostra vida i bolcar en ells l'amor que hem rebut de Crist».

Punt de suport està establert en una quinzena de parròquies d'Astúries

Gran adoració eucarística a la Sagrada Família

Redacció

La basílica de la Sagrada Família de Barcelona acollirà el propinent 22 de juny, de les vuit a les deu del vespre, una vigília diocesana d'adoració eucarística amb motiu de la festa de Corpus Christi, presidida pel cardenal arquebisbe, Joan Josep Omella.

El lema de la vetlla és «Crist viu. Veniu a adorar-lo».

L'arquebisbe de Barcelona ha volgut que s'organitzés aquesta vigília a la Sagrada Família essent fidels a la voluntat clara d'Antoni Gaudí, el seu arquitecte, que fos un temple expiatori on el Senyor vessés la seva misericòrdia.

La vetlla eucarística de Corpus a la basílica de la Sagrada Família consistirà en el rés de vespres; un moment de

silenci amb cants i testimoniats, la benedicció i el trasllat del Santíssim Sagrament a la cripta, on diversos torns d'adoradors acompanyaran el Senyor tota la nit.

Units a Jesucrist i amb un sol cor, li demanarem que ens faci «forts en la fe, alegres en l'esperança i plens de caritat» especialment envers els pobres i necessitats.

Aquesta vigília és organitzada juntament amb les capelles d'adoració perpètua i nocturna que hi ha a Barcelona.

L'obertura de capelles d'adoració perpètua és un signe meravellós de la necessitat d'adoració que està sorgint en el cor de molts cristians.

El llibre

Sant Francesc Coll, apòstol de l'evangeli

Àngel Rodríguez Vilagran

Es tracta d'un llibret senzill que sintetitza la vida de sant Francesc Coll. Aquest és el nou volum, número 270, escrit pel periodista Àngel Rodríguez Vilagran, que se suma a la col·lecció «Sants i santes» del Centre de Pastoral Litúrgica.

Són vint-i-quatre pàgines que glossen «la vida d'un gran apòstol de l'evangeli i d'un gran difusor a casa nostra del rosari com va ser sant Francesc Coll (1812-1875)», afirma l'autor.

El fundador de les Dominiques de l'Anunciata va néixer a Gombrèn, al Ripollès. La parròquia encara conserva la mateixa pica on va ser batejat i fins i tot el retaule on passava hores resant el rosari.

Àngel Rodríguez també destaca dos punts importants: el primer, la seva tasca de missioner pels pobles de Catalunya, i el segon, la difusió que va fer del rosari, definit per ell com «un regal del cel», una «devoció que inclou totes les altres devocions».

Els petis primers passos del Sínode Diocesà

Romà Casanova, bisbe de Vic

Des que el 16 de setembre passat vaig signar el decret de convocatòria del Sínode Diocesà de l'Església de Vic, aquest va fent, ara per ara, els seus petits primers passos. El Sínode Diocesà, expressió màxima de la sinodalitat eclesial, cridat a ser espai de comunió per a avançar en la santedat i en la missió pròpies de l'Església, ha de ser un instrument cabdal per a créixer en la capacitat de l'escolta de la voluntat de Déu en aquest moment de canvi d'època, de canvi de paradigma.

Per a acomplir el que li és propi, el Sínode Diocesà necessita els instruments apropiats. Hi ha una realitat fonamental: la participació del Poble de Déu. Tots els cristians catòlics de la nostra Església de Vic hem de sentir nostre el Sínode. No és qüestió d'alguns solament. Tothom s'ha d'implicar en la participació que se li demani per a fer realitat el que la mateixa paraula «sínode» significa: «fer camí junts».

El primer petit pas del Sínode ha estat l'escolta i el diàleg en els llocs de comunió eclesial, els consells diocesans de consultors, presbiteral i pastoral diocesà, així com també en les reunions dels arxiprestos, per a avançar en la

concreció del tema que ha de ser objecte principal en el camí sinodal. En tots aquests àmbits s'ha expressat la necessitat d'objectivar quins camins ens demana el Senyor que fressem per anunciar l'evangeli de nou en aquesta nostra terra de fortes arrels cristianes, on hi ha molts cors en què la fe en Crist s'ha anat desdibuixant o no és present de manera significativa.

Un altre petit pas per a avançar en el Sínode Diocesà ha estat la constitució de la Comissió del Sínode, formada per disset membres, que té com a missió pròpia acompanyar el Sínode en totes les seves fases. En aquest moment, té el repte de concretar més el tema propi del treball sinodal, com també preparar el marc normatiu que faci possible la participació de tots els qui, estimant l'Església i la seva missió, vulguin aportar el seu cor per a l'escolta de la voluntat de Déu, en la pregària, en la reflexió i en el diàleg. Necessitem la pregària de tots per a respondre, amb encert, a aquests reptes plantejats. Encertar en el tema i en els materials que ajudin a aconseguir la finalitat pròpia no és pas fàcil. Hi ha necessitat de competència, dedicació i, sobretot, obertura a l'acció de l'Esperit Sant, veritable protagonista del Sínode en totes les seves fases, també en aquesta inicial.

